

AMIKOR

amikor mint éles penge
a fény belevág a szembe
e ragyogásban hirtelen
végesbe vált a végtelen

amikor a dermedt anyag
holt-létéből így kiszalad
a hajléktalan öntudat
óvó hajlékot benne kap

hol lélek-telten feldalol
a nincs-időben valahol
amikor mint éles penge
a fény belecsap a szembe

TANULMÁNY A CÉLLÖVÖLDÉS LÁNYRÓL

Emlékszem

a céllövöldés lányra
hosszú hollófekete haj démonarc dús idomok
fekete kalapjában akár egy tünemény
már kamasz koromban is ő adogatta ki
türelmesen falunk főterén minden búcsúkor
birodalma kopott pultján át a puskákat
múrósákat babákat
s minden egyéb csecsét becsét

67

Emlékszem

valamikor alig győzte
annyian tolongtak nála
suttyo legénykéek sóvár férfiak nyáladzó aggok
kiket nem is annyira a puskái vonzottak
csak beleszagolni kívántak hónaljába
mintha véletlenül megsimítani a sörényét
óvatlanul meglesni kibuggyanó csecsét
s minden rejtett báját becsét

Nemrég újra láttam őt

ugyanabban a démoni kalapban
ugyanazokkal a puskákkal
ugyanazon tarka-barka holmik közt
rövidre nyírt haja is hollófekete még mint rég
csak közben bajusza nőtt s néhány őszes
szakállszál ékíti egykor fitos állát
egykedvűen bámult a forgatagba
unalmában száz szám köpdösve szét a szotyolahéjat

Csak egy tízéves forma kislány óvakodott a pultjához
– Csókolom, bácsi – rebegte –,
nekem is meg tetszene engedni,
hogyan löjök egyet?

A céllövöldés lány arcán matt mosoly rebbent át,
majd kiköpve egy újabb szotyolahéjat,
réveteg odanyújtott egy puskát
a kislánynak

68 A DELPHOI TRAFIKOS

Árum fogytán

Mint remekműví székem alattam

hullok én is lassan darabokra

levesemben megfőttek már a szent babérfa levelei

s elhalóban a fürdővizembe fúlt fing is

csak morzsolgatom dohányzásra napjaim

s füstté váltan szállnak el

szemem hályogán át

Phoebus is búcsúzik lassan tőlem

régi isteneim versenyt nyögnek velem

az új szájában pökhendi cigaretta

Elkészültem

de még nem vagyok kész

